ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Vobrové a soudců JUDr. Filipa Lišky a JUDr. Mgr. Petra Košíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **MUCHA TRUST**, jednající prostřednictvím spol. TREBAG AG,
se sídlem Im Hasenacker 32, 9494 Schaan, Lichtenštejnsko
zastoupené advokátem JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D.
sídlem Voršilská 10, 110 00 Praha

proti

žalovaným: **1) COPA, s.r.o.**, IČO 63981157
sídlem Panská 7/890, 110 00 Praha
2) Muchovo muzeum, s.r.o., IČO 25121456
sídlem Panská 7/890, 110 00 Praha
obě zastoupené advokátem JUDr. Janem Havlíčkem
sídlem Masarykovo náměstí 110/64, 586 01 Jihlava

za účasti

vedlejšího účastníka: **S. P.** , narozený xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Kyjovským
sídlem Jaselská 202/19, 602 00 Brno

Shodu s prvopisem potvrzuje A. H.

o žalobě na ochranu před nekalou soutěží a práv k ochranným známkám,

takto:

I. Zamítá se žaloba s tím, aby byla žalovaným uložena povinnost zdržet se užití obratu „Muchovo muzeum“, „Muchovo museum“, „Mucha Museum“ pro označení výstavního prostoru v ulici Panská 7 v Praze 1 a jeho internetové prezentace na https://www.mucha.cz.

II. Zamítá se žaloba s tím, aby byla žalovaným uložena povinnost zdržet se užití obratu „Mucha Shop“ a „Mucha museum Shop“ pro označení žalovanými provozovaného obchodu se suvenýry v ulici Panská 7 v Praze 1 a jeho internetové prezentace na https://shop.mucha.cz.

III. Žalované jsou povinny zdržet se užití grafického provedení „ “ pro označení výstavního prostoru v ulici Panská 7 v Praze 1 a jeho internetové prezentace na https://www.mucha.cz, do 3 dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalované jsou povinny zdržet se užití grafického provedení „ “ pro označení žalovanými provozovaného obchodu se suvenýry v ulici Panská 7 v Praze 1 a jeho internetové prezentace na https://shop.mucha.cz, do 3 dnů od právní moci rozsudku.

V. Zamítá se žaloba s tím, aby byla žalovaným uložena povinnost zdržet se užití označení „“ k prezentaci a provozu výstavního prostoru a s ním spojeného obchodu se suvenýry v ulici Panská 7 v Praze 1, včetně jejich internetové prezentace na https://www.mucha.cz a https://shop.mucha.cz.

VI. Zamítá se žaloba s tím, aby byla žalovaným uložena povinnost odstranit z jimi provozovaného výstavního prostoru v ulici Panská 7, Praha 1 všechny reference k Nadaci Mucha a k Mucha Trust, a to včetně odstranění prezentačních plaket, letáků a katalogů s touto referencí.

VII. Zamítá se žaloba s tím, aby byla žalované 2) uložena povinnost změnit svou obchodní firmu tak, aby neobsahovala slovní spojení „Muchovo muzeum“ a podat příslušnému soudu návrh na změnu obchodní firmy v obchodním rejstříku do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

VIII. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované 1) náklady řízení ve výši 39 483,74 Kč, žalované 2) náklady řízení ve výši 39 483,74 Kč a vedlejšímu účastníkovi na straně žalované náklady řízení ve výši 52 253,95 Kč, k rukám jejich právních zástupců, do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou podanou zdejšímu soudu dne 15. 1. 2025 domáhá uložení zákazu žalovaným užívat označení „Muchovo museum“, „Mucha Museum“ a grafického provedení stylizovaného nápisu MUCHA pro označení výstavního prostoru a jeho prezentace, vyjma užití ve znění obchodní firmy žalované 2), pokud bude nadále zapsána, dále uložení zákazu žalovaným užívat označení „Mucha Shop“ a „Mucha Museum Shop“ a odpovídajících grafických podob pro provoz obchodu se suvenýry a jeho prezentaci, uložení zákazu žalovaným užívat stylizované logo MUCHA pro označení výstavního prostoru i obchodu se suvenýry, uložení povinnosti odstranit všechny odkazy na Nadaci Mucha a Mucha Trust z prostor provozovaných žalovanými, včetně katalogů, letáků, cedulí a dalších prezentačních materiálů a změnit obchodní firmu žalované 2) tak, aby neobsahovala slovní spojení „Muchovo muzeum“.

2. Svůj návrh odůvodnila tím, že je vlastníkem tzv. rodinné sbírky Alfonse Muchy, kterou spravuje prostřednictvím Trebag AG v součinnosti s Nadací Mucha. Sbírka je tradičně a veřejně spojována s rodinou autora. Žalobkyně zároveň vlastní řadu slovních i obrazových ochranných známek s prvkem „Mucha“, které dlouhodobě používá pro výstavní činnost, prodej suvenýrů i kurátorské aktivity. Vedle rodinné sbírky existuje další ucelená sbírka Muchových děl — Lendlova sbírka, dnes vlastněná skupinou Wood & Company. Ta nemá žádnou vazbu na rodinu Muchových ani na Nadaci Mucha a je na trhu přímou konkurencí rodinné sbírce.

3. V roce 1998 uzavřela žalobkyně se žalovanou 1) smlouvu o nájmu, na jejímž základě poskytla žalované 1) část své sbírky k vystavování a zároveň jí poskytla práva k užití ochranných známek, včetně rodinného jména „Mucha“. Dlouhodobé vystavení sbírky bylo zahájeno dne 12. 2. 1998 a prostor dlouhodobě vystupoval jako „Mucha Museum“ pod záštitou Nadace Mucha. Dne 17. 5. 2024 žalobkyně smlouvu vypověděla, čímž žalovaným zanikla veškerá práva užívat ochranné známky a označení spojená s rodinnou sbírkou. Po odvozu rodinné sbírky žalované ve stejných prostorách vystavily Lendlovu sbírku, přičemž nadále používají označení „Mucha Museum“ a „Muchovo muzeum“. Žalované i přes výzvu žalobkyně nepřestaly používat ochranné známky žalobkyně, nezměnily obchodní firmu žalované 2), čímž klamou veřejnost, vytvářejí nebezpečí záměny a parazitují na pověsti rodinné sbírky i Nadace Mucha. Žalobkyně připravuje vlastní stálou výstavu v paláci Savarin, která bude otevřena dne 25. 1. 2025, a to za užití ochranných známek MUCHA a pod kurátorským dohledem Nadace Mucha. Je proto povinností žalovaných svůj nový provoz označit tak, aby jej od žalobkyně odlišily. Žalované svým jednáním klamou veřejnost, neboť prezentovaly prostor, který již nemá s rodinnou sbírkou ani s Nadací Mucha nic společného. Žalovaná 2) zároveň odmítla změnit svou obchodní firmu obsahující „Muchovo muzeum“, ačkoliv již nemá právo rodinné jméno využívat. Jak označení „Mucha muzeum“, tak „Muchovo muzeum“ v sobě obsahují označení „Mucha“, jež je zapsanou ochrannou známkou, žalované však po konci smluvní spolupráce již nemají žádné právo používat rodinné jméno „Mucha“ pro své podnikání.

4. Žalované se žalobou nesouhlasily a navrhovaly její zamítnutí. Uvedly, že žalobkyně staví spor jako otázku ochrany „rodinného jména“ Mucha, které jí však ve skutečnosti nesvědčí, neboť žalobkyně je svěřenstvím podle lichtenštejnského práva. Žalované jméno „Mucha“ užívají jako jméno autora, nikoli rodiny, přičemž žádný subjekt – včetně žalobkyně či Nadace Mucha – nemá monopol na pořádání výstav děl Alfonse Muchy. Ačkoliv žalobkyni svědčí zápis mnoha ochranných známek, žalované do jejích práv k těmto známkám nezasahují, neboť jim svědčí právo užívat nezapsaná označení „Muchovo muzeum“ a „Mucha Museum“, stejně jako plakát „Princezny Hyacinty“, která začaly používat prokazatelně dříve, než k zápisu ochranných známek žalobkyně došlo. Žalované již v roce 1996 přišly s myšlenkou vytvořit muzeum věnované Alfonsi Muchovi, žalovaná 2)

v souvislosti s otevřením Muchova muzea změnila ke dni 6. 1. 1998 svou obchodní firmu na Muchovo muzeum, s.r.o. a toto označení používá dodnes. K tvrzené nájemní smlouvě žalované uvedly, že na základě této smlouvy jim byla žalobkyní pronajata některá z děl Alfonse Muchy, žádnou licenci k ochranným známkám však nájemní smlouva neobsahuje, neboť v době uzavření nájemní smlouvy žalobkyně žádnou ochrannou známkou nedisponovala.

5. Žalované dále uvedly, že ochranné známky žalobkyně jsou v současnosti předmětem řízení o jejich zrušení pro neužívání, neboť je žalobkyně sama fakticky nevyužívala. Co se týká tvrzeného nekalosoutěžního jednání, žalované uvedly, že je to naopak žalobkyně a osoby s ní spojené, kdo se jej dopouští. Žalobkyně po 26 letech řádného provozu Muchova muzea usilovala o jeho uzavření, aby mohla otevřít vlastní konkurenční expozici v paláci Savarin pod názvem Mucha Muzeum Prague. V souvislosti s touto novou výstavou žalobkyně šíří lživá mediální sdělení, že „Muchovo muzeum se přesunulo“ do paláce Savarin, což poškozuje podnikání žalovaných.

6. Vedlejší účastník na straně žalovaných S. P. k žalobě uvedl, že žalované započaly užívat označení „MUCHA Museum“ a „Muchovo Muzeum“ na počátku roku 1997, tj. dříve, než byla podána přihláška ochranné známky žalobkyně č. zápisu 296928 ve znění „MUCHA Muzeum“. Již na počátku roku 1997 se v mnoha českých, ale i zahraničních médiích objevily články o přípravě otevření prvního muzea věnovaného dílu Alfonse Muchy, vedlejší účastník prezentoval svůj podnikatelský záměr spočívající v dokončení rekonstrukce Kounického paláce v Praze a vytvoření vhodného prostoru pro umělecká díla světoznámého umělce Alfonse Muchy. Od roku 1997 provozuje žalovaná 2) v Kounickém paláci na ulici Panská muzeum věnované dílu Alfonse Muchy, které je od počátku označováno jako „MUCHA MUSEUM“ anebo „MUCHOVO MUZEUM“. Od otevření muzea zde byly vystavovány zejména díla Alfonse Muchy pocházející ze sbírky patřící MUCHA Trust. Žalovaná 1) uzavřela dne 6. 2. 1998 nájemní smlouvu o pronájmu děl Alfonse Muchy se žalobkyní, jakožto vlastníkem sbírky části děl Alfonse Muchy. Na základě této Smlouvy o pronájmu děl pak byla předmětná díla umístěna v muzeu žalovaných. Dne 12. 2. 1998 bylo muzeum žalovaných pod označením „MUCHA MUSEUM“ slavnostně otevřeno. Označení „MUCHA MUSEUM“ a „MUCHOVO MUZEUM“ bylo žalovanými užíváno v obchodním styku na území celé České republiky, a to zejména ve spojení s provozem muzea pod označením „MUCHA MUSEUM“, resp. „MUCHOVO MUZEUM“ na ulici Panská v Praze již přede dnem vzniku práva priority přihlášky ochranné známky ve znění „MUCHA Muzeum“, č. zápisu 296928, tj. přede dnem 20. 04. 1998, ale i před prioritou několika dalších známek žalobkyně. Žalovaná 2) je od 6. 1. 1998 v obchodním rejstříku zapsána pod obchodní firmou „Muchovo muzeum s.r.o.“, od tohoto data nebylo obchodní jméno žalované 2) nikdy změněno, takto bylo obchodní jméno zapsáno i k datu priority ochranné známky žalobkyně č. zápisu 296928, tj. ke dni 20. 04. 1998. Stejně tak i v případě ochranné známky v provedení „princezna Hyacinta “, pod č. zápisu 356298 s prioritou ke dni 29. 04. 2016, je žalobkyně povinna dle ust. § 10 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách strpět užívání staršího označení patřícího žalovaným, neboť žalované začaly užívat předmětné označení v obchodním styku dříve, než byla podána přihláška ochranné známky žalobkyně.

7. Soud ve věci provedl dokazování a vzal za prokázaný následující skutkový stav:

8. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Mucha Trust bylo zjištěno, že se jedná o lichtenštejnský svěřenský fond zřízený dne 17. 1. 1992, do rejstříku zapsaný dne 27. 4. 1993, za který jedná společnost Trebag AG.

9. Z výpisu z rejstříku ochranných známek soud zjistil, že žalobkyně vlastní mimo jiné následující ochranné známky:
   a. Reg. č. 274371 od 6. 3. 1995, obrazová/kombinovaná (stylizovaný podpis Alfonse Muchy), třídy: 3, 16, 18, 41.
   b. WIPO č. 642913 (mezinárodní) od 12. 7. 1995, obrazová/kombinovaná (stylizovaný podpis Alfonse Muchy), třídy: 3, 6, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 35, 41, 42.
   c. Reg. č. 275796, od 10. 2. 1997, slovní (znění: „MUCHA“), třídy: 35, 41, 42.
   d. Reg. č. 296928 od 20. 4. 1998, slovní (znění: „MUCHA Muzeum“), třídy: 35, 36, 41, 42.
   e. Reg. č. 296933 od 3. 5. 1999, slovní (znění: „MUCHA FOUNDATION“), třídy: 9, 16, 35, 36, 41, 42.
   f. Reg. č. 296934 od 3. 5. 1999, slovní (znění: „MUCHA SHOP“), třídy: 9, 16, 35, 36, 41, 42.
   g. Reg. č. 356298 od 29. 4. 2016, obrazová (princezna Hyacinta), třídy: 16, 35, 41.

10. Z výpisu z obchodního rejstříku soud zjistil, že žalovaná 1) byla do tohoto rejstříku zapsána dne 25. 1. 1996. xxx žalované 1) je od 25. 1. 1996 S. G. P..

11. Z výpisu z obchodního rejstříku soud zjistil, že žalovaná 2) byla do tohoto rejstříku zapsána dne 16. 4. 1997 pod obchodní firmou OSLO s.r.o. Následně byla dne 6. 10. 1997 přejmenována na Kaunický palác, s.r.o. a následně dne 6. 1. 1998 na Muchovo muzeum, s.r.o. Předmětem činnosti žalované 2) je od 6. 10. 1997 mj. provoz galerie a organizační zajišťování kulturních akcí. xxx žalované 2) je od 9. 9. 1998 S. G. P..

12. Z notářského zápisu ze dne 3. 12. 1997 č. N 722/97 soud zjistil, že tímto jediný společník společnosti Kaunický palác s.r.o. pan S. P. rozhodl o změně obchodního jména společnosti na Muchovo muzeum, s.r.o. Součástí notářského zápisu je i Zakladatelská listina společnosti s ručením omezeným Muchovo muzeum, s.r.o., v níž je uvedeno, že jediným xxx společnosti je S. P..

13. Ze statutu Nadace Mucha soud zjistil, že tato nadace byla registrována dne 4. 8. 1992 a jejím zřizovatelem byla G. M. a J. O. M.. Účelem nadace je zajištění života uměleckého odkazu Alfonse Muchy a Jiřího Muchy.

14. Z Prohlášení ze dne 8. 10. 2013 MUCHA TRUST, MUCHA LIMITED, NADACE MUCHA a [Osoba 1] soud zjistil, že tímto uvedené osoby prohlásily, že jednají ve shodě ve správě odkazu Alfonse Muchy, udělování licencí k ochranným známkám ve vlastnictví MUCHA TRUST a k autorským právům k dílu Alfonse Muchy.

15. Z nájemní smlouvy ze dne 1. 2. 1998 soud zjistil, že tato smlouva byla uzavřena mezi žalobkyní a žalovanou 1) a žalobkyně se v ní zavázala poskytnout žalované 1) formou výpůjčky pro účely výstavy v Kounickém paláci některá díla, která jsou součástí Muchovy sbírky. Smlouva dále upravovala smluvní podmínky, poplatky za zapůjčení děl a možnosti jejího ukončení. Smlouva se žádným způsobem nezmiňuje o udělení licenčního oprávnění k ochranným známkám.

16. Z ukončení smlouvy o nájmu ze dne 17. 5. 2024 soud zjistil, že tímto žalobkyně vypověděla nájemní smlouvu ze dne 1. 2. 1998 z důvodu neodstranění závažných a podstatných porušení Smlouvy ze

strany žalované 1) a vyzvala ji k navrácení „Muchovy sbírky“ Mucha Trustu. Zároveň žalobkyně uvedla, že očekává, že žalovaná 1) trvale uzavře „Muchovo muzeum“ pro veřejnost, přestane používat ochranné známky ve vlastnictví Mucha Trustu, rodinné jméno „Mucha“, včetně stylizovaného podpisu „Mucha“, a označení „Mucha“ jako název domény webových stránek (www.mucha.cz).

17. Z výzvy ke zdržení se protiprávního jednání ze dne 01.11.2024 soud zjistil, že tímto žalobkyně vyzvala žalovanou ke zdržení se užití jména „Mucha“ a jeho varianty „Muchovo“ v názvu výstavního provozu v Panské ulici a k němu přidruženého obchodu s upomínkovými předměty, k převedení práva k doménovému jménu „mucha.cz“, zdržení se užití označení „Muchovo muzeum“, „Muchovo museum“, „Mucha Museum“ a „Mucha shop“, včetně grafického zpracování v síti Internet, které je zaměnitelně podobné se známkami žalobkyně.

18. Z propagačního letáku otevření Mucha muzeum v Kounickém paláci soud zjistil, že v hlavičce pozvánky na slavnostní otevření Muchova muzea v Kounickém paláci dne 12. 2. 1998 je uvedena Mucha foundation, COPA a Mucha muzeum.

19. Z printscreenu webových stránek muchafoundation.org soud zjistil, že na těchto stránkách je prezentováno Muchovo muzeum v paláci Savarin jako jediné oficiální muzeum věnované Alfonsi Muchovi.

20. Z článku na internetových stránkách Nadace Mucha soud zjistil, že v listopadu 2024 tato nadace oznámila, že Muchovo muzeum bude nově otevřeno v pražském paláci Savarin. V článku je uvedeno, že po více než 25 letech, kdy jej navštívilo přes dva miliony návštěvníků, se muzeum stěhuje do paláce Savarin v ulici Na Příkopě v centru Prahy. Jedná se o jedno z nejnavštěvovanějších muzeí umění v České republice a jediné muzeum na světě, které podporuje Nadace Mucha a Muchova rodina.

21. Z článku „V opraveném paláci Savarin bude Mucha muzeum!“ soud zjistil, že v článku je uvedeno, že Mucha muzeum bude sídlit v opraveném barokním paláci Savarin v Praze 1. V tomto článku M. M. uvedl, že dosavadní prostory byly zejména v létě velmi přeplněné, takže hledali nové místo, aby mohl Muchovo dílo obdivovat co největší počet zájemců.

22. Z článku „V paláci Savarin se otevře Mucha muzeum, scénu pro expozici připraví Jiřičná“ na serveru idnes.cz soud zjistil, že je zde uvedeno, že v opraveném paláci Savarin bude sídlit Mucha muzeum. Opět je zde uvedeno, že dosavadní prostory byly zejména v létě velmi přeplněné, takže hledali nové místo, aby mohl Muchovo dílo obdivovat co největší počet zájemců.

23. Z článku v časopisu Story z roku 1994 soud zjistil, že je zde uvedeno, že vilu v Bubenči vystavěl Alfons, nyní ji rodina dostala zpátky. Zatím v ní sídlí ambasáda, až se prostorný dům uvolní, hodlají v něm dědicové Alfonse Muchy udělat Alfonsovo muzeum.

24. Z katalogu k výstavě děl Alfonse Muchy z roku 1994 soud zjistil, že součástí tohoto katalogu je i označení MUCHA a zároveň je zde uvedený dlouhodobý záměr Muchova trustu a Nadace založit stálé muzeum Alfonse Muchy v Praze.

25. Z letáku Mucha muzeum žalovaných soud zjistil, že je na něm zobrazen obraz Alfonse Muchy Princezna Hyacinta.

26. Žalované dále předložily k důkazu velké množství novinových článků z období konce roku 1997 až prvního pololetí roku 1998, ze kterých soud zjistil, že před otevřením Muchova muzea byla dělána rozsáhlá mediální kampaň v řadě jak českých, tak i zahraničních médiích (Hospodářské noviny, Mladá fronta dnes, Týden, Večerník Praha, Denní telegraf, Blesk, Právo, Elle, Madam, Die Welt, Prager Zeitung a další). Ve všech těchto médiích vycházely články upozorňující na otevření nového Muchova muzea v Praze v Kounicově paláci. Zadavatelem této inzerce byla žalovaná 1).

27. Z prohlášení ze dne 30. 9. 2013 Mucha Limited a Muchovo muzeum, s.r.o. soud zjistil, že uvedeného dne společnost Mucha Limited a žalovaná 2) prohlásily, že žalovaná 2) na základě nevýlučné licence od Mucha Limited a se souhlasem Mucha Trust získala oprávnění k užívání autorských práv k dílům Alfonse Muchy a dále k ochranným známkám ve vlastnictví Mucha Trust, které jsou účinné na území ČR. Mucha Limited je oprávněna zajišťovat kontrolu kvality a způsob užívání těchto nehmotných statků.

28. Ze street view Muchova muzea na adrese Panská 890/7, Praha 1 z roku 2009 soud zjistil, že za oknem muzea je viditelný reklamní plakát na Muchovo muzeum s vyobrazením díla Princezna Hyacinta. Stejně tak je tento reklamní leták viditelný na street view Muchova muzea z roku 2011.

29. Z fotografií zachycujících oslavu prvního výročí otevření Muchova muzea je zřejmý reklamní plakát umístěný v prostorách muzea s vyobrazením Princezny Hyacinty.

30. Z fotografií reklamních bannerů umístěných v centru Prahy a upozorňujících na Muchovo muzeum soud zjistil, že na těchto reklamních bannerech je rovněž zobrazen obraz Princezny Hyacinty, na těchto fotografiích není zobrazeno datum jejich pořízení.

31. Z objednávky inzerce v deníku Prager Zeitung ze dne 22. 12. 2004 soud zjistil, že tímto si žalovaná 2) objednávala inzerci v tomto deníku s reklamním textem a vyobrazením Princezny Hyacinty.

32. Z inzerátů v časopise Týden z období druhé poloviny roku 2000 soud zjistil, že v těchto inzerátech jsou upoutávky na Muchovo muzeum a zároveň obchod s dárkovými předměty. Součástí inzerátů je i vyobrazení Princezny Hyacinty.

33. Z objednávky reklamních předmětů pro Mucha shop žalované 2) soud zjistil, že v období let 1998 až 2002 žalovaná objednávala mnohé suvenýry s motivem princezny Hyacinty (magnety, hrací karty, plakáty apod.).

34. Z nabídky k výběrovému řízení soud zjistil, že žalovaná 1) se v dubnu 1996 přihlásila do výběrového řízení na rekonstrukci Kounicova paláce se záměrem vybudovat ve zrekonstruované budově muzeum Alfonse Muchy.

35. Z korespondence paní S.-W. adresované J. M. z roku 1997 soud zjistil, že komunikovala jménem žalovaných s Nadací Mucha ohledně loga Muchova muzea, přičemž bylo domluveno, že logo muzea bude stejné jako logo Nadace Mucha, pouze se slovo „FOUNDATION“ nahradí slovem „MUSEUM“.

36. Z rámcové smlouvy o prodeji a koupi vstupenek ze dne 27.02.1998 soud zjistil, že tato smlouva byla uzavřena mezi Ing. H. Š. – PRAGUE TOURIST CENTERS a žalovanou 2).

37. Ze smlouvy o pronájmu reklamní plochy ze dne 27.02.1998 soud zjistil, že tato smlouva byla uzavřena mezi P. K. – EKOEXPRES a žalovanou 2).

Shodu s prvopisem potvrzuje A. H.

38. Ze smlouvy o provedení inzerce z roku 1999 soud zjistil, že tato smlouva byla uzavřena mezi společností MIKOSOFT s.r.o. a žalovanou 2).

39. Ze smlouvy o poskytování služeb a technické podpory ze dne 4. 3. 1998 soud zjistil, že tato smlouva byla uzavřena mezi společností VEGA spol. s r.o. a žalovanou 2).

40. Z výpisu z registru doménových jmen, týkající se domény „mucha.cz“ soud zjistil, že tato doména byla registrována od 9. 3. 1997 na jméno S. P., datum expirace je 10. 10. 2028.

41. Z rozhodnutí v doménovém sporu č. CAC-ADRCZ-001063 ze dne 24. 2. 2025 soud zjistil, že tímto byl Rozhodčím centrem pro domény zamítnut návrh Mucha Trust o převod registrace doménového jména „mucha.cz“.

42. Další dokazování soud ve věci neprováděl, neboť na základě provedeného dokazování měl skutkový stav za dostatečně zjištěný pro rozhodnutí ve věci. Rovněž pak soud nehodnotil veškeré provedené důkazy, neboť z nich nezjistil žádné skutečnosti podstatné pro předmět projednávaného sporu.

43. Po právní stránce posoudil soud zjištěný skutkový stav následovně:

44. Podle § 8 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále jen „ZOZ“), nestanoví-li tento zákon jinak (§ 10 až 11), nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat
a) označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána,
b) označení, u něhož z důvodu jeho shodnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou a označením existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace mezi označením a ochrannou známkou,
c) označení shodné s ochrannou známkou nebo jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro shodné, podobné nebo nepodobné výrobky nebo služby, pro které je ochranná známka chráněna, a jde o ochrannou známku, která má dobré jméno v České republice, a jeho užívání bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu.

45. Podle § 10 odst. 1 písm. b) ZOZ pokud je užívání v souladu s obchodními zvyklostmi a zásadami poctivého obchodního styku, není vlastník ochranné známky oprávněn zakázat třetím osobám užívat v obchodním styku označení nebo údaje, které nemají rozlišovací způsobilost nebo které se týkají druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností.

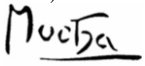
46. Podle § 10 odst. 2 ZOZ je vlastník ochranné známky v obchodním styku povinen strpět užívání shodného či podobného označení, jestliže práva k tomuto označení vznikla před podáním přihlášky a užívání tohoto označení je v souladu s právem České republiky.

47. Podle § 423 odst. 1 o. z. obchodní firma je jméno, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku. Podnikatel nesmí mít víc obchodních firem. Podle § 423 odst. 2 o. z. ochrana práv k obchodní firmě náleží tomu, kdo ji po právu použil poprvé. Kdo byl dotčen ve svém právu k obchodní firmě, má stejná práva jako při ochraně před nekalou soutěží.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. H.

48. Podle § 424 o. z. obchodní firma nesmí být zaměnitelná s jinou obchodní firmou ani nesmí působit klamavě.

49. K jednotlivým žalobním nárokům soud uvádí následující:

50. Co se týká uložení povinnosti žalovaným zdržet se užití obratu „Muchovo muzeum“, „Muchovo museum“, „Mucha Museum“ soud uvádí, že v řízení bylo prokázáno, že žalobkyně je majitelkou shora uvedených ochranných známek, konkrétně od 6. 3. 1995 známky kombinované , od 10. 2. 1997 známky slovní „MUCHA“, od 20. 4. 1998 známky slovní „MUCHA Muzeum a od 3. 5. 1999 známky slovní „MUCHA SHOP“.

51. Dále bylo prokázáno, že žalovaná 2) byla zapsána do obchodního rejstříku dne 16. 4. 1997, svůj název na Muchovo muzeum s.r.o. změnila dne 6. 1. 1998, od tohoto data svůj název nezměnila. Dále bylo prokázáno, že žalovaná 1) již od roku 1996 postupně připravovala projekt otevření Muchova muzea v Kounicově paláci v Praze, k jeho faktickému otevření došlo v únoru 1998. V řízení bylo dále prokázáno, že toto muzeum bylo otevřeno ve spolupráci se žalobkyní a Nadací Mucha, která pro muzeum zapůjčila rodinnou sbírku obrazů Alfonse Muchy. Název Muchovo muzeum, Mucha muzeum, včetně jeho grafického znázornění ve spojení se stylizovaným podpisem Alfonse Muchy žalované užívaly od počátku založení muzea a kontinuálně je užívají do současnosti. Pro řízení je přitom nepodstatné, že se již v minulosti konaly výstavy Muchových děl pořádané žalobkyní, případně Nadací Mucha, stejně tak jako je nepodstatné, že se ještě před faktickým založením Muchova muzea v médiích zmiňoval [Osoba 1] o svém záměru muzeum Alfonse Muchy v Praze založit. Žalované v řízení prokázaly, že to byly ony, resp. nejprve žalovaná 1), kdo již od roku 1996 aktivně pracoval na přípravě založení a otevření Muchova muzea a že po jeho otevření jsou to rovněž žalované, které muzeum provozují. Je pravdou, že muzeum bylo založeno a po dlouhá léta i provozováno pod záštitou žalobkyně, nicméně tato skutečnost sama o sobě nemá vliv na skutečnost, že výhradním provozovatelem muzea byly pouze žalované, zastoupené panem P.. Skutečnost, že Mucha foundation byla uvedena v hlavičce pozvánky k otevření Muchova muzea, pouze potvrzuje spolupráci všech účastníků a jejich tehdy dobré vztahy. Žalobkyně je majitelkou ochranných známek Muchovo muzeum s datem přednosti až od 20. 4. 1998, tedy po založení žalované 2) a založení Muchova muzea. Co se týká nájemní smlouvy ze dne 1. 2. 1998 uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou 1), soud konstatuje, že se týkala pouze výpůjčky děl z tzv. rodinné sbírky pro účely výstavy v Kounickém paláci. Ze smlouvy nelze žádným způsobem dovodit, že by se měla týkat udělení licenčního oprávnění k ochranným známkám žalobkyně. Pokud by tomu tak bylo, nepochybně by tato skutečnost byla explicitně ve smlouvě uvedena. Navíc pak v době jejího podpisu žalobkyně byla majitelkou pouze slovní ochranné známky „Mucha“ a kombinované známky se stylizovaným podpisem Mucha, nikoliv známky Mucha muzeum a Mucha shop, tyto známky by tudíž předmětem licence ani být nemohly. Nicméně nájemní smlouva žádný článek o udělení licence neobsahovala.

52. Ke vzniku práva předchozího uživatele soud uvádí následující. Ze shora citovaného ustanovení § 10 odst. 2 ZOZ plyne, že zákon stanoví pouze dvě podmínky pro vznik tzv. práva předchozího uživatele. Jednou z nich je vznik práva k nezapsanému označení, druhým je užívání označení v souladu s právem České republiky. Právo k nezapsanému označení přitom vznikne, pokud je takové označení užíváno v zásadě týmž způsobem jako ochranná známka, tj. jsou-li jím označovány či pod tímto označením nabízeny, dováženy, skladovány atd. výrobky či služby (blíže srovnej § 8 odst. 3 zákona o ochranných známkách). Rozdíl mezi nezapsaným označením a ochrannou

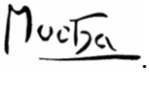
známkou spočívá ve způsobu a míře ochrany práv z nich plynoucích, která náležejí tomu, kdo nezapsané označení užívá na straně jedné, a vlastníkovi ochranné známky na straně druhé. Tomu, kdo vstoupí na trh se svými výrobky či službami, které jako první v dobré víře označí tak, aby je odlišil od výrobků a služeb jiného, a své označení v obchodním styku i nadále poctivě užívá, musí být zajištěno, aby své označení mohl nerušeně užívat i poté, co si stejné (či podobné) označení později přihlásí k formální ochraně jiná osoba. Ve prospěch předchozího uživatele nezapsaného označení je tím omezen vlastník ochranné známky v jeho jinak výlučném právu užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro které je chráněna (§ 8 odst. 1 věta první zákona o ochranných známkách). Podstatná je priorita takového užívání, a to bez ohledu na jeho rozsah (k tomu viz rozsudek NS sp. zn. 23 Cdo 3782/2015).

53. Soud se proto zabýval otázkou, zda žalovaným svědčí právo předchozího uživatele nezapsaného označení, tedy zda jim práva k označení Muchovo muzeum či Mucha muzeum vznikla před podáním přihlášky ochranné známky a zda užívání tohoto označení je v souladu s právem České republiky.

54. Žalovaná 1) se již v roce 1996 přihlásila do výběrového řízení na rekonstrukci Kounicova paláce, přičemž sdělila svůj záměr vybudovat zde muzeum Alfonse Muchy. Od té doby začala aktivně pracovat na vzniku muzea a v únoru 1998 bylo toto muzeum otevřeno. V té době také vznikla (byla přejmenována) žalovaná 2), která do dnešního dne ve spolupráci se žalovanou 1) Muchovo muzeum provozuje. Po celou tuto dobu žalovaná 1) i žalovaná 2) aktivně užívají označení svých výstavních prostor a žalovaná 2) i v obchodní styku jako název své firmy označení Muchovo muzeum a Mucha muzeum. Žalované tudíž nepochybně mají právo předchozího uživatele nezapsaného označení, které jim vzniklo před podáním přihlášky k ochranné známce Muchovo muzeum. Je přitom nepodstatné, že se již v roce 1994 zmínil v novinových článcích [Osoba 1] o svém záměru vybudovat v Praze muzeum Alfonse Muchy, neboť z tohoto záměru nelze dovozovat ničeho, když navíc nic takového jako právo předchozího uživatele před předchozím uživatelem nezapsaného označení zákon nezná. Užívání označení Muchovo muzeum žalovanými pak soud shledal v souladu s právem České republiky, lze proto uzavřít, že žalovaným svědčí právo předchozího uživatele nezapsaného označení.

55. Soud se zabýval i případnou kolizí tohoto nezapsaného označení s již dříve zapsanou ochrannou známkou slovní „Mucha“ s právem přednosti od 10. 2. 1997 a uzavírá, že neshledal označení „Muchovo muzeum“ jako kolidující se zapsanou slovní známkou „Mucha“, neboť má za to, že na základě takto zapsané známky nelze zakázat jakékoliv použití jména umělce Alfonse Muchy v obchodním styku, pokud se určitá činnost k tomuto umělci přímo vztahuje. Označení Mucha je zcela obecné a nelze připustit, aby žalobkyně tímto způsobem omezila jakékoliv používání označení Mucha, pokud tímto označením má být specifikován určitý předmět činnosti. Pokud žalované označily svůj výstavní prostor jako Muchovo muzeum, neboť se jedná o muzeum zaměřené výhradně na osobu Alfonse Muchy, nelze toto označení shledat jako označení kolidující se slovní ochrannou známkou „Mucha“ žalobkyně.

56. Ze stejných důvodů neshledal soud zásah žalovaných do ochranné známky MUCHA SHOP, neboť tato známka byla zaregistrována až 3. 5. 1999 a žalované toto označení pro obchod v Muchově muzeu používají již od doby jeho založení, tj. od února 1998, tedy jim svědčí právo přednosti nezapsaného označení MUCHA SHOP, případně MUCHA MUZEUM SHOP. Soud rovněž u tohoto označení neshledal kolizi s dříve zapsanou slovní ochrannou známkou „MUCHA“, když pro její obecnost považuje připojení slovního prvku SHOP za dostatečně rozlišující prvek.

57. Jinou situaci však soud shledává u grafického znázornění Mucha muzeum a Mucha muzeum shop v těchto grafických podobách: . Tato grafická označení začaly žalované používat v roce 1998 pro označení svých výstavních a prodejních prostor a od této doby jej kontinuálně užívají. Nelze však odhlédnout od skutečnosti, že toto označení užívají na základě původního souhlasu žalobkyně, přičemž v rámci původní spolupráce bylo vymyšleno logo, které je v podstatě shodné jako logo užívané Muchovou nadací MUCHA foundation, pouze je zde zaměněno slovo „foundation" za slovo „muzeum". Mucha foundation následně udělila žalovaným souhlas s užitím tohoto loga, tento souhlas však již byl v současné době odvolán. Je pravdou, že žalobkyně nemá registrovanou ochrannou známku přímo v uvedeném grafickém provedení, nicméně má již od roku 1995 registrované dvě obrazové ochranné známky zachycující grafické znázornění podpisu Alfonse Muchy: . Soud shledává, že v logách žalovaných a je signifikantním znakem právě grafické znázornění podpisu Alfonse Muchy, které je dominantním prvkem, který zaujme na první pohled, slova muzeum, případně muzeum shop zde mají pouze popisnou úlohu. Navíc pak i skutečnost, že jsou tato loga téměř totožná s logem Mucha foundation, které po právu využívá Nadace Mucha jako zapsanou ochrannou známku, svědčí o zaměnitelnosti tohoto označení, zejména vyvolání spojení právě s Nadací Mucha. Žalované neprokázaly, že by jim i k tomuto grafickému znázornění podpisu Alfonse Muchy svědčilo právo předchozího uživatele, když jej začaly užívat až po založení Muchova muzea v roce 1998 a ochranná známka byla zapsána již v roce 1995, soud proto žalobě v části týkající se grafického znázornění Mucha muzeum a Mucha muzeum shop vyhověl.

58. V části týkající se grafického znázornění princezny Hyacinty žalované rovněž tvrdily, že jim svědčí právo předchozího uživatele nezapsaného označení. V řízení bylo prokázáno, že vyobrazení Princezny Hyacinty bylo součástí plakátu Muchova muzea již od doby jeho založení a od té doby je užíváno nepřetržitě, je vyobrazeno i na mnoha reklamních předmětech. Přestože žalované neprokázaly datum pořízení fotografií reklamních bannerů upozorňujících na Muchovo muzeum, je i z dalších fotografií (první výročí otevření Muchova muzea, objednávka inzerce, novinové články) zřejmé, že tento obraz byl vždy signifikantním znakem žalovaných již od založení Muchova muzea. Naopak žalobkyně zaregistrovala tuto ochrannou známku až v roce 2016, tedy 18 let po založení muzea žalovaných. Je tedy nepochybné, že žalovaným k tomuto nezapsanému označení rovněž svědčí právo předchozího uživatele. Soud proto žalobu v této části zamítl.

59. Co se týká požadavku žalobkyně na uložení povinnosti žalovaným odstranit z výstavního prostoru v ulici Panská 7, Praha 1 všechny reference k Nadaci Mucha a k Mucha Trust, soud uvádí, že v řízení nebylo prokázáno, že by se v prostorách žalovaných jakékoliv reference k Nadaci Mucha a k žalobkyni nacházely k datu podání žaloby, tím spíše pak nebylo prokázáno, že by se zde tyto reference nacházely k datu vyhlášení rozsudku. Navíc pak ve vztahu k referencím vztahujícím se k Nadaci Mucha není žalobkyně ve věci aktivně legitimována. Soud proto v této části žalobu zamítl.

60. K uložení povinnosti žalované 2) změnit obchodní firmu tak, aby neobsahovala slovní spojení „Muchovo muzeum“, soud uvádí následující:

61. Právo k obchodní firmě je formálním právem, které vzniká registrací obchodní firmy do obchodního rejstříku. Obchodní firma má odlišit podnikatele pod touto obchodní firmou podnikajícího od podnikatele jiného, proto nesmí být zaměnitelná s jinou obchodní firmou a nesmí působit klamavě. Ochranu práv k obchodní firmě může využít zásadně ten, kdo začal obchodní firmu po právu užívat jako první (má tedy přednostní právo k firmě).

62. Obchodní firma žalované 2) zní „Muchovo muzeum, s.r.o.“, v běžném obchodním styku užívá žalovaná 2) rovněž označení „Mucha muzeum“. Žalobkyně svá práva k těmto označením dovozuje z vlastnictví ochranných známek. Žalovaná 2) změnila svou obchodní firmu na Muchovo muzeum dne 6. 1. 1998, žalobkyně vlastní ochrannou známku „Muchovo muzeum“ až od 20. 4. 1998, je tedy zřejmé, že žalovaná 2) má přednostní právo užívání k tomuto označení. Co se týká slovní ochranné známky „MUCHA“, která byla zapsána před vznikem žalované 2), soud uvádí, že i když dominantním a rozlišujícím prvkem názvu žalované 2) je slovo „Mucha“ a slovo muzeum má úlohu popisnou, samotné slovo Mucha není dostatečně distinktivní, a to zejména proto, že se jedná o jméno známého malíře a v případě provozování činnosti s tímto autorem spojené je logické, že je třeba na jméno tohoto umělce odkazovat. Rozlišovací způsobilost proto v daném případě má slovo Mucha až ve spojení se slovem muzeum, které právě dodává názvu žalované 2) jeho nezaměnitelnost a jedinečnost.

63. Žalobkyně uvedla, že jí bylo od vlastníka ochranných známek Mucha Limited uděleno licenční oprávnění k užití ochranných známek „Mucha“ a „Muchovo muzeum“, naopak žalovaná 2) toto oprávnění k užití názvu „Muchovo muzeum“ již nemá. K ochranné známce „MUCHA Muzeum“ a její časové působnosti se soud vyjádřil již shora, co se týká tvrzení zániku licenčního oprávnění žalované 2) k užití ochranných známek, soud uvádí, že žalobkyně neprokázala své tvrzení, že by žalovaná 2) kdykoliv za celou dobu své existence potřebovala k užití názvu Muchovo muzeum její souhlas, tedy že by kdy vůbec mohla oprávnění k užití tohoto názvu ztratit. Je pravdou, že žalovaná 2) vznikla s vědomím žalobkyně, resp. dědiců Alfonse Muchy, kteří jí také zapůjčili do Muchova muzea rodinnou sbírku děl Alfonse Muchy. Předmětem nájemní smlouvy ovšem bylo pouze zapůjčení této sbírky, žalobkyně neprokázala, že by předmětem smlouvy mělo být i jakékoliv duševní vlastnictví. Toto také předmětem smlouvy ani být nemohlo, protože jak již bylo shora uvedeno, v době vzniku žalované 2) ochranná známka „Muchovo muzeum“ ještě nebyla registrována. Označení Mucha ve spojení s dalším slovem pak žalovaná 2) použít mohla, neboť spojení Muchovo muzeum nebylo v té době používané, vyjadřovalo předmět činnosti žalované 2) a jednalo se o jediné muzeum na světě věnované Alfonsi Muchovi. Soud v názvu složeném ze slov Mucha a muzeum neshledává zásah do slovní ochranné známky Mucha, když právě slovo muzeum považuje za dostatečně rozlišující prvek. Žalovaná 2) toto muzeum provozovala a provozuje již 28 let, a to s vědomím žalobkyně, resp. dědiců Alfonse Muchy a až do založení Mucha muzeum Prague v roce 2024 byla jedinou firmou s tímto názvem a jedinou firmou provozující Muchovo muzeum.

64. Pokud žalobkyně uváděla, že obchodní firma žalované 2) působí klamavě a vyvolává nebezpečí záměny, je třeba konstatovat, že to byla žalobkyně, resp. s ní spřízněné osoby (Nadace Mucha), kdo v roce 2024 založil muzeum s téměř totožným názvem, tedy vyvolaly u průměrného spotřebitele dojem, že se jedná nejen o spřízněnou společnost žalované 2) ale především v důsledku zveřejněných článků na internetových serverech i na stránkách Muchovy nadace jednoznačně vyvolaly dojem, že se Muchovo muzeum přestěhovalo do paláce Savarin, tedy že Muchovo muzeum žalované 2) v Kounickém paláci již neexistuje. Obchodní firma žalované 2) tudíž nemůže působit klamavě, pokud ji žalovaná 2) nerušeně užívá již 28 let. Naopak jednání žalobkyně a s ní

Shodu s prvopisem potvrzuje A. H.

spřízněných osob lze považovat za nekalosoutěžní těžení ze zavedeného dobrého jména žalované 2). Žalovaná 2) neměla oprávnění k užití jména Muchovo muzeum na základě žádné smlouvy se žalobkyní, proto ani ukončení nájemní smlouvy neznamená, že žalovaná 2) pozbyla oprávnění používat svou řádně zapsanou a 28 let nerušeně používanou obchodní firmu.

65. Soud proto uzavírá, že žalovaná 2) má právo svou obchodní firmu užívat, neboť její užití není a nikdy nebylo vázáno na souhlas dědiců Alfonse Muchy, potažmo Muchovy nadace či Mucha trust, rovněž pak není kolidující se žádnou z ochranných známek žalobkyně, když jediná kolidující ochranná známka „Muchovo muzeum" byla do rejstříku ochranných známek zapsána až po vzniku žalované 2). Naopak je to žalobkyně, která i přes existenci ochranné známky „Muchovo muzeum" nemůže tuto ochrannou známku užívat způsobem, který koliduje s dříve zapsanou obchodní firmou, jak již zdejší soud uvedl v rozsudku ve skutkově obdobné věci sp. zn. 2 Cm 32/2024.

66. Tento závěr podporuje i judikatura vyšších soudů, kdy ve věci sp. zn. 31 Cdo 3375/2015 Nejvyšší soud konstatoval, že kolizi práv k obchodní firmě a k ochranné známce řeší § 10 odst. 1 písm. a) ZOZ tak, že vlastník ochranné zámky není oprávněn zakázat třetím osobám užívat v obchodním styku jejich obchodní firmu, pokud je užívání v souladu s obchodními zvyklostmi, dobrými mravy a pravidly hospodářské soutěže. Z uvedeného plyne, že obě práva jsou rovnocenná, obstojí vedle sebe, a úprava obsažená v § 10 odst. 1 písm. a) ZOZ je toho projevem. Omezení práv k obchodní firmě právy vlastníka ochranné známky dříve platný obchodní zákoník neřešil a výslovnou úpravu nemá ani současný zákoník občanský (zákon č. 89/2012 Sb.). Jsou-li však obě práva rovnocenná, je třeba jejich konflikt řešit z pohledu vlastníků obou práv v principu stejně. Právo k obchodní firmě samo o sobě nemůže být důvodem pro odepření práv vyplývajících z ochranné známky. To však platí pouze za předpokladu, že užívání takového práva je v souladu s obchodními zvyklostmi, dobrými mravy a pravidly hospodářské soutěže, že tedy není nekalým soutěžním jednáním (srov. § 2976 odst. 1 o. z.).

67. S odkazem na výše uvedené proto soud uzavírá, že žalované 2) svědčí právo priority užívání označení Muchovo muzeum, proto rozhodl tak, že žalobu v části, v níž se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalované 2) změnit svou obchodní firmu tak, aby neobsahovala slovní spojení „Muchovo muzeum", zamítl.

68. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 3 o. s. ř., tak, že přiznal žalovaným, jež byly v řízení převážně úspěšné, nárok na náhradu nákladů řízení v plné výši (neúspěch žalovaných byl ve vztahu k celému předmětu řízení zanedbatelný).

69. Každé ze žalovaných 1) a 2) náleží náhrada ve výši 39 483,74 Kč tvořená odměnou advokáta podle § 9 odst. 3 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT"), za 8 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ze dne 30. 4. 2025 a 19. 11. 2025, účast na jednání dne 20. 10. 2025 po dvou úkonech, dne 23. 3. 2026 a 1. 4. 2026 a závěrečný návrh) po 3 700 Kč, při aplikaci § 12 odst. 4 AT činí odměna prvního zastupovaného 100 %, druhého 80 %, každé ze žalovaných tak náleží 90 % sazby (3 330 Kč), dále polovina z 8 režijních paušálů po 225 Kč, 1 x cestovné v roce 2025 ve výši 1 881,36 Kč a 2 x cestovné v roce 2026 po 1 900,51 Kč (258 km, spotřeba 4,3 l NM/100km), náhrada za ztrátu času za 18 půlhodin ve výši 2 700 Kč a DPH 21 %. Odměny vztahující se k návrhům na zrušení předběžného opatření soud nepřiznal, neboť se nejednalo o účelně vynaložené náklady (předběžné opatření zrušeno nebylo).

70. Soud ze shodných důvodů přiznal náhradu nákladů i vedlejšímu účastníku na straně žalovaných. Náklady vedlejšího účastníka představují odměnu advokáta podle § 9 odst. 3 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT"), za 8 úkonů právní služby (převzetí a příprava

Shodu s prvopisem potvrzuje A. H.

zastoupení, vyjádření k žalobě, vyjádření ze dne 19. 11. 2025, účast na jednání dne 20. 10. 2025 po dvou úkonech, dne 23. 3. 2026 a 1. 4. 2026 a závěrečný návrh) po 3 700 Kč, dále 8 režijních paušálů po 450 Kč, 1 x cestovné v roce 2025 ve výši 3 310,44 Kč a 2 x cestovné v roce 2026 po 3 337,32 Kč (420 km, spotřeba 6 l NM/100km) a DPH 21 %, celkem tedy 52 253,95 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí, popř. návrhem na nařízení exekuce.

V Praze dne 1. dubna 2026

Mgr. Lucie Vobrová, v.r.
předsedkyně senátu